

I Venstre er vi helt enige i, at god forbrugerinformation er vigtig, men vi er ikke tilhængere af, at der skal oprettes et stort og bureaukratisk apparat, ja, for at sige det lige ud, et apparat af smagsdommere, der skal vurdere, hvad god etik er. Etik kan ikke sættes på formel, og det er forskelligt fra virksomhed til virksomhed, hvilke rettigheder der er relevante at sætte fokus på.

Jeg vil samtidig henlede opmærksomheden på Max Havelaar-mærket, som er et privat mærke og et meget velfungerende mærke. Max Havelaar-mærket er et glimrende eksempel på, at alting ikke altid behøver at være statsligt finansieret og drevet, for at det faktisk fungerer rigtig godt.

I Venstre er vi meget opmærksomme på, at det er vigtigt, at virksomhederne har nogle støtteværktøjer til f.eks. at stille etiske krav til deres leverandører. Derfor er vi også, hvilket den konservative minister allerede har nævnt, ligesom regeringen stor tilhænger af CSR-kompasset. Det er vi også i Venstre, fordi vi mener, at det er et rigtig godt støtteværktøj for virksomhederne til at lave nogle erklæringer til deres leverandører om, hvilke krav der skal opfyldes, og samtidig også til at overvåge, om kravene rent faktisk bliver overholdt.

Kl. 15.20

I Venstre er vi meget optaget af forbrugerinformation og af, at forbrugeroplysningen skal være i orden, men vi mener simpelt hen ikke, at der er behov for et egentlig etisk mærke. Så Venstre støtter ikke forslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil spørge Venstres ordfører, om Venstre også er imod økologimærket og den ordning, der er med miljømærkerne, og hvad forskellen er over til det område her.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nej, i Venstre er vi store tilhængere af økologimærket, som i øvrigt er et af de mærker, der fungerer rigtig godt, og som der er meget, meget stort kendskab til blandt forbrugerne. Det hilser jeg med glæde velkommen, og jeg er meget, meget glad for, at forbrugernes opmærksomhed netop i så høj grad hviler på økologimærket.

Men der er jo forskel på, om man har produceret inden for den økologiske lovgivning, og om man overholder det, og så på at sætte etik på formel. Jeg ville da gerne vide, hvordan hr. Poul

Henrik Hedeboe ville sætte etik på formel. Det er meget, meget svært. Det er faktisk også derfor, at hr. Poul Henrik Hedeboe og alle andre er fritstillet, når vi diskuterer etiske spørgsmål her i Folketingssalen. Man kan ikke sætte etik på formel på samme måde.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Det er rigtigt, at etik og økologi ikke er præcis det samme, men det er ikke særlig svært at sætte nogle rammer for etiske produktionsmåder. Det er ikke særlig svært, og det må ordføreren da medgive. Der er jo opridsset punkter her, bl.a. børnearbejde, organisationsfrihed osv. Det kan man da godt sætte på formel og bruge.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu opfatter jeg jo det her som noget af en retræte, i og med at hr. Poul Henrik Hedeboe straks giver mig ret i, at etik ikke er noget, man bare lige kan sætte på formel på samme måde, som man kan med økologi. Så jeg vil bare fastholde, at man ikke kan sætte etik på formel på samme måde, som man kan med f.eks. økologi, og det er der, forskellen på de to mærker ret hurtigt vil vise sig. Etik vil man ikke kunne sætte på formel, men økologi er meget, meget nemt at sætte på formel. Det er meget, meget nemt at se, om produktet er produceret inden for den økologiske lovgivning, der ligger. Det kan jeg jo næsten fornemme hr. Poul Henrik Hedeboe vil give mig helt ret i.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er lidt i tvivl om, om fru Inger Beinov Støjberg har læst forslaget. For forslaget opregner helt detaljeret, hvad mærket skal bygge på, nemlig en lang række ILO-konventioner: forbud mod børnearbejde, forbud mod slavearbejde, at der er nogenlunde ordentlig løn og forskellige andre ting som organisationsfrihed.

Det er altså ILO-konventionerne, som Danmark alle sammen har tiltrådt i forvejen. Så vi siger bare, at hvis man opfylder de ILO-konventioner, som Danmark allerede har tiltrådt, kunne man jo få et mærke om, at her er et produkt, hvor arbejdstagernes rettigheder er beskyttet. Det er da nemt at sætte på formel. Det har vi gjort. Så hvad er egentlig talt argumentet mod at sige, at opfylder man de konventioner, Danmark har skrevet under på, får man et mærke?